

[A. M. Hansen.]

Lønninger, efterhaanden som Regulerings-tillæggene udgjorde en stedse voksende Del af Lønnen.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen havde en lèt Måade at løse denne Opgave paa, som vi andre i Kommissionen har arbejdet paa i lange Tider, idet han sagde: gifte og ugifte skal have lige meget. Ja, det er en nem Politik, hver Gang der bliver foreslaaet en bestemt Sum, da at sige: Højere! Men hvis man tænker sig, at alle de politiske Partier i Kommissionen havde stillet sig i hver sit Hjørne, og vi hver havde krævet og stillet vore Ændringsforslag, skulde det nok have vist sig, at Resultatet vilde være blevet, at Tjenestemændene ikke havde faaet noget. Nu kan det jo være meget behageligt at kunne sige til de ugifte og til de samgifte, at de skulde have endnu mere, end de har faaet. Men et Faktum er det, at Forslaget, saaledes som det er ændret i Forhold til den nuværende Ordning, betyder en meget væsentlig Forbedring af Lønvilkaarene, baade for de ugifte og for de samgifte. Og man maa dog huske paa, at der var afsat et nogenlunde bestemt Beløb til Løsningen af hele den Opgave, som Tjenestemandskommissionen havde, og hvis vi skulde have gennemført det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen stiller, vilde det have kostet 8 Mill. Kr. mere. Og saa vil jeg nok spørge: Hvor skulde man tage de 8 Mill. Kr. fra? Naar man skulde holde sig inden for den givne Ramme, maatte de tages paa den Maade, at der blev saa meget mindre til de gifte Tjenestemænd, og derfor kan jeg paa ingen Maade gaa med til det Forslag, som Kommunerne her har stillet.

Om Tjenestemandsløvens 2den Del, der omhandler alle Lønningsklasserne og disses indbyrdes Forhold, skal jeg bemærke, at her er der efter en indgaaende Forhandling mellem Repræsentanter for Administrationerne, Organisationerne og Politikerne arbejdet paa at finde det rette Forhold mellem de forskellige Lønningsklasser og faa disse placeret retfærdigst muligt.

Her maa Grundsynspunktet være, at Staten maa sætte sine Lønninger saaledes, at den kan sikre sig kvalificeret Arbejdskraft, saavel til de lavere som til de højere Stillinger. Det største Antal Tjenestemænd findes i Etaternes 16., 15. og 14. Klasse. De har faaet Forhøjelser af Grundlønnin-gerne baade paa Begyndelsesløn og Slutløn, ligesom nye Avancementsstillinger er oprettet. Ogsaa de mellemiggende Lønklasser har faaet klækkelige Forhøjelser, dels i Form

af større Alderstillæg, der medfører, at Slutlønnen naas paa et kortere Aaremaal end efter gældende Lov, og dels ved Opret-telse af flere Avancementsstillinger. Endelig har Chefstillingerne ogsaa faaet en be-tragtelig Lønforhøjelse. Det er nødvendigt for Staten at hæve ogsaa disse Chefstillin-gers Lønniveau, hvis Staten skal sikre sig dygtige Administratorer.

Det ærede Medlem Hr. Westermann saa meget mørkt paa Situationen og mente, at med de Lønninger, der her er fastsat til de højeste Embedsmænd, vilde det knibe for Staten at faa de kvalificerede, dygtige Tjenestemænd, som Staten skulde have. Det ærede Medlem sagde, at Staten maatte kunne konkurrere med de frie Erhverv. Det er klart, at Staten ikke kan konkurrere med Tiptop-Lønningerne i de private Er-hverv — det tror jeg, det ærede Medlem Hr. Westermann vil give mig Ret i. De høje Lønninger under gode Konjunkturer, som kan naas i de private Erhverv, kan Staten ikke konkurrere med, men til Gengæld har Statstjenesten andre Goder at byde sine Tjenestemænd, saaledes større økonomisk Sikkerhed og i Almindelighed mere tilfreds-stillende Arbejdsforhold. Den Udtalelse, at hvis man ikke faar sat Lønningerne endnu højere op, faar man ikke de dygtigste til Sta-tens Tjeneste; har jeg hørt i de 28 Aar, jeg har været med i Lønningsforhandlinger, den er fremsat hver Gang, der har været Tale om nye Lønninger, jeg hørte den i Løn-ningskommissionen i 1929, og jeg hørte den ved Lønningslovens Vedtagelse i 1919. Og ser vi saa paa, hvordan det er gaaet, tror jeg, man maa indrømme, at de øverste Ledere — det gælder ogsaa for de laveste Tjenestemænds Vedkommende, men nu er der Tale om de øverste — netop i disse van-skelige Aar har vist, at de var deres Plads voksen. Det er Gang paa Gang fremhævet, hvilken Betydning det havde for os her i Danmark, at vi netop havde den dygtige og sikre øverste Ledelse under de vanske-lige Forhold. Dermed være ikke sagt, at de skal have den Tak, at de ikke skal have tilstrækkelig Løn. Og jeg vil hævde, at inden for de Rammer, som var sat for Kom-missionen, har der været tænkt ikke alene paa de lavest lønnede, men ogsaa paa de højst lønnede.

Uden at jeg skal komme ind paa Be-handlingen af de forskellige Lønningsklasser, skal jeg nævne nogle enkelte Tjenestemand-sgrupper, som efter min Mening har naaet en god Forbedring af deres Løn. Jeg vil saa-ledes nævne Sygeplejerskerne. For disse betyder Lovforslaget meget væsentlige Frem-